

Nepustil je a doktor Vakula, Michal Petrenko, Štefan Bora, pan Olexa a Vasil Malduljan si šli zase sednout. Matka z toho byla ztraumatizovaná. Otec ji nařkl, že jí jeho synovec Vasil Malduljan sahá pod stolem na nohu, hodil sklenici po televizi, ale netrefil se a pak předstíral, že je úplně klidný, vyzval synovce Vasila na turnaj v šachách a přerazil mu nos.

Vasil-synovec pak stál v předsíni a pořád opakoval: „Mám něco s nosem. Vždyť já si ho vidím! Vidím si ho!“ Měl ho úplně nakřivo. (Asi doprava.) A otec si vzal kožený kabát, ve kterém si ho ve vlaku za války v jednom kupé spletli se Židem a mluvili na něj hebrejsky a v druhém kupé s gestapákem a oslovili ho německy.

Otec neměl rád Němce ani Židy, kromě Oskara Káhlera, který byl ukrajinský Žid německého původu, a těžce nesl, když na mě jednou na ulici někdo zavolal: „Sáro!“ Měla jsem a mám po něm totiž dlouhý nos.

V koženém kabátě šel tatínek se synovcem Vasilem na pohotovost, aby mu tam nos narovnali, a maminku mezitím doma obtěžoval Oskar.

Mamince to bylo nepříjemné, chichotala se a kroutila a Oskar říkal něco o „nožičkách“ (nenáviděla jsem od té doby slovo „nožičky“ a snesu ho jen v souvislosti s vepřový-

mi nožičkami, když jde o sulc) a taky říkal: „Věrko, ty jsi světicel“

Já tenkrát řešila svůj vztah k Oskarovi Káhlerovi tak, že vždycky, když se blížil svátek nebo narozeniny, tak jsem hystericky plakala, zavírala se na záchodě a odmítala vyjít, i když mě otec prosil, zapřisahal a vyhrožoval ručně pleteným krásným koženým bičíkem. Až konečně otec podlehl, přenesl velkou televizi – úhlopříčka obrazovky 64 cm – do malého pokojíku, který byl předělaný z kuchyně, natáhl mi přes prosklené dveře závěs, nanosil mi dovnitř špek a klobásy a slíbil mi, že bude společně s maminkou předstírat, že nejsem doma. Taky mi slíbil, že zavře i dveře od „velkého“ pokoje, aby byla šance, že přes dvě futra ke mně nepronikne ostrý Oskarův hlas.

Když Oskar od „nožiček“ přešel ke „kozičkám“, vyšla jsem z pokoje. Třásla jsem se vnitřně a byla jsem rozhodnutá začít křičet, ať jde hned pryč! Pryč!

Byl ale tak fascinovaný tím, že jsem doma, že se sám zvedl a šel.

Moje maminka, aniž cokoliv komentovala, začala uklízet nedopalky a zbytky špeku, klobás a paprikového boku a řekla: „Stálo nás to čtyři stovky a táta se choval hrozně. Čím je starší, tím víc se vytahuje a je čím dál větší diktátor!“